

[Justitsministeren.]

det forsvindende korte Tidsrum, i hvilket det ærede Medlem har kunnet glæde os her med sin Nærværelse —, naar det ærede Medlem hævder eller taler, som om jeg havde haft noget Ønske om at friste Dommerne til at lukke Dørene. Det være langt fra mig at ville friste Dommerne til hverken det ene eller det andet. Jeg forventer, at de handler, som Tilfældet byder.

Endelig nøder en Udtalelse af det ærede Medlem, der laa betænkeligt nær ved de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 13de tingvalgte Medlem vedrørende Telefonaflytningen, en Udtalelse, der gik ud paa, at det glæder det ærede Medlem, at der snarest muligt tilvejebringes en forsvarlig Ordning af dette Spørgsmaal, mig til at sige, at den Ordning, vi har, er fuldt ud forsvarlig, navnlig da den overhovedet ikke er blevet brugt i Praksis.

Rytter: Den højtærede Justitsminister var forbauset over, at jeg som forhenværende Justitsminister og som Embedsmand, der nu beskæftiger mig med disse Sager, ikke har tilstrækkelig Tid til at sætte mig ind i dem. Den højtærede Minister maa have misforstaaet mig. Jeg har aldeles ikke klaget over Mangel paa Tid til at sætte mig ind i dem, for da der var gaaet 10 Minutter, efter at jeg havde faaet Ministerens Forslag, var jeg allerede fuldt inde i det og gjorde alt, hvad jeg kunde gøre, for at modarbejde Ministerens reaktionære Forslag; men det, jeg har klaget over, er, at der ikke har været tilstrækkelig Tid til at forhandle med Modparten. Det kan jeg nemlig ikke gøre alene. Hvis Ministeren blot vilde sige, at jeg kunde forhandle med mig selv, og saa vilde han slutte sig til, var det all right, men jeg skal forhandle med Socialdemokraterne og de Radikale . . . (*Justitsministeren* [Steincke]: I Udvalget!). Ja, i Udvalget, og det, jeg har klaget over, er, at der ikke har været Tid dertil, og det ved Ministeren. Jeg vil altsaa bede om, at det maa blive opfattet paa den Maade, som det var ment, og som jeg har udtalt.

Den højtærede Minister var saa endvidere inde paa Spørgsmaalet om Suppleanter for Doms mændene og var forbauset over, at jeg havde udtalt, at vi ikke kunde faa Forhandling om det og om Telefonaflytning. Det er rigtigt, at Ministeren har stillet sig elskværdigt i disse to Spørgsmaal og oven i Købet har sagt, at han har hørt Retsplejeudvalget, og det anser jeg for rigtigt. Men den højtærede Minister burde ogsaa have sagt: Jeg indrømmer, at de to

Spørgsmaal er Spørgsmaal, vi maa forhandle om, og derfor udsætter vi hele Sagens Behandling, saa at vi kan tage de to Spørgsmaal med og faa en samlet Behandling af de Emner, som nu staar paa Dagsordenen. Det var det, vi kæmpede for. Den Lov, der foreligger Forslag om, haster det ikke med. Ministeren kan faa Forslagene om Udvidelse af Dommerantallet gennemført, som han ønsker, men de andre Bestemmelser haster det jo ikke med, de angaar Begrænsninger i en fri Stats demokratiske Principper, og dem kan vi altid faa. Den højtærede Minister vilde imidlertid ikke udsætte Sagen, men vilde absolut have Lovforslaget gennemført.

Ministeren sagde med Hensyn til Telefonaflytningen — saadan forstod jeg ham —, at den Ordning, vi nu har, er fuldt ud forsvarlig. Nej, den er i højeste Grad uforsvarlig, den er ulovlig i sin Oprindelse, det er et ulovligt Cirkulære, der er udstedt, der er her givet Politiet en Magt, som Politiet ikke har i andre demokratiske Stater, men kun i nazistiske og fascistiske Stater. Og saa har vi for nylig oplevet, at et Land, som erobrede eller tog en fjendtlig Hovedstad, øjeblikkelig indførte Regler om Telefonaflytning. Det behøver man ikke her; her har vi Regler paa Forhaand, medens man dernede maatte begaa Lovovergreb for at indføre dem; her har vi et ulovligt Cirkulære, som siger: Værsgø, og det, Ministeren trøstede os med, at det aldrig har været anvendt, er ikke nogen Trøst. Spørgsmaalet er nemlig: *Kan det anvendes?* — og det er det, det ulovlige Cirkulære giver Tilladelse til; Borgerne er udsat for det. Jeg har tidligere dvælet ved, at det altsaa er umuligt f. Eks. for mig at tale i Telefon med Landstingets højtærede Formand, vi udsætter os for alt muligt, Samtalerne kan aflyttes; det er der ingen Garanti imod. Og er der noget, der ikke maa krænkes i en demokratisk Stat med et socialdemokratisk Ministerium — for Resten med et hvilket som helst demokratisk Ministerium —, maa det være denne Rettighed, og en Krænkelse af den maa være et groft Overgreb. Men saadan er det ikke ifølge det ulovligt udstedte Cirkulære.

Lannung: I Ministerens oprindelige Formulering af § 29 stod der kun som Betingelse for Dørlukning: Naar Hensynet til fremmede Magter o. s. v. kræver det. Det var dette blotte og bare Hensyn, vi fandt for lidt, og derfor har vi været glade for denne Deling: at det er „Statens Forhold til fremmede Magter“ og i øvrigt „særlige Hensyn“ til fremmede Magter, der kommer